

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201014
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8221201014.7

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému Z. D., H.. XX.XX.XXXX, C. E. XXX/XX, XXX XX C., zast. JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie sumy 2.327,36 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie o sumu 50,00 Eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 30,00 Eur od 12.10.2021 a 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20,00 Eur od 22.12.2021, z a s t a v u j e .
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.05.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.327,36 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.327,36 Eur od 08.11.2018 do zaplatenia.

2. V žalobe dôvodil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), ktorý so žalovaným uzatvoril dňa 26.05.2017 zmluvu o pôžičke č. 6258272/8550504407, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 2.500,00 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 44,89 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.386,80 Eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 783,27 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.08.2018 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.10.2018 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 02.11.2018. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 2.327,36 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,00 % ročne od 08.11.2018 do zaplatenia. Tiež si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 16.10.2021.

4. Uznesením zo dňa 17.12.2021 súd pripustil, aby namiesto žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2022.

5. Podaním doručeným súdu dňa 14.01.2022 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu poskytol do konania vyjadrenie. S poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

6. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 28.01.2022. K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol, že žalovaný bol dňa 26.08.2018 predžalobnou upomienkou, ktorú v odbernej lehote neprevzal, vyzvaný na zaplatenie splátky splatnej v mesiaci 06/2018. Zároveň bol upozornený, že v opačnom prípade veriteľ pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko zo strany žalovaného k úhrade omeškanej splátky nedošlo, veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.06.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanému zaslané dňa 02.11.2018. Podľa žalobcu premlčacia doba začala plynúť dňa 21.06.2018 a uplynula dňa 20.06.2021. A keďže žaloba bola na súd podaná v máji 2021, nárok nie je premlčaný. Preto žalobca na podanej žalobe trval.

7. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení doručenom súdu dňa 02.02.2022. Podľa názoru žalovaného právny predchodca žalobcu nepostupoval v súlade s ustanovením § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (a tým pádom ani postúpiť úver). V tejto súvislosti dodal, že ustanovenie § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. sa má vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016 a 12Co/107/2019). Keďže žalobca v súvislosti s overením bonity žalovaného pri poskytnutí predmetného úveru nemal k dispozícii všetky relevantné údaje o výške celkového objemu jeho výdavkov, došlo tak k naplneniu hypotézy právnej normy podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu ako hrubé porušenie jeho povinnosti overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a súčasne nemohol požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016 a 12Co/107/2019). Podľa ustálenej judikatúry nezosplatnený úver nemožno postúpiť na tretiu osobu, následkom čoho žalobca nedisponuje aktívnou legitímáciou. Okrem toho žalovaný tiež argumentoval tým, že pôvodným veriteľom bola síce spoločnosť CFH, ale po zlúčení tejto spoločnosti s pôvodným veriteľom (VÚB, a.s.) bol žalobca povinný dodržať postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalovaný poukázal napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/4/2021 z 20.12.2021, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/60/2021 z 19.01.2022. Preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Dňa 02.03.2022 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach, a to v čl. 10 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6258272. V čl. 10 bod 2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Žalovaný bol preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní a bol na možnosť zosplatnenia úveru upozornený predžalobnou upomienkou zo dňa 26.08.2018. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu žalobca nepripojil doručku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, pričom uviedol, že listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter a účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov žalovaného bola pohľadávka následne v súlade s § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na terajšieho žalobcu. Žalobca poukázal aj na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Žalobca argumentoval napr. rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.05.2021, č. k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, podľa ktorých samotné zosplatnenie pohľadávky je právnym úkonom s deklaratórnymi účinkami. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca uviedol, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal

štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, pričom prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. S týmito dojednaniami sa žalovaný oboznámil a nerozporoval ich. Žalovaný zároveň preukázal výšku jeho mesačného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javila ako primeraná. Žalobca tiež dodal, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Bonita žalovaného bola podľa žalobcu preverovaná aj cez Sociálnu poisťovňu, avšak žalobca dodal, že dôkazmi o tom nedisponuje. Na podanej žalobe preto aj naďalej trval.

9. V podaní doručenom súdu dňa 17.03.2022 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu súdu oznámil, že žalovaný vykonal dňa 11.10.2021 úhradu v sume 30,00 Eur a dňa 21.12.2021 v sume 20,00 Eur. Preto v uvedenej časti o zaplatenie sumy 50,00 Eur s príslušenstvom vzal žalobca žalobu späť a konanie v tejto časti žiadal zastaviť.

10. Dňa 22.03.2022 podal do konania vyjadrenie žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že zmluvné podmienky netvorili súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6258272, a preto vyslovil názor, že medzi ním a veriteľom nebolo dojednané oprávnenie veriteľa úver zosplatiť. Vo vzťahu k zosplateniu úveru uviedol, že vo všeobecnosti platí, že ak sa na právny úkon vyžaduje písomná forma a tento úkon má byť adresovaný, dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Ak teda žaloba nevie preukázať, že zosplatenie úveru zaslal žalovanému, je takéto zosplatenie neplatné. Preto ani úver vyplývajúci zo Zmluvy nemohol byť postúpený na žalobcu. Z prehľadu splátok a úhrad podľa žalovaného vyplynulo, že po prvý krát sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.04.2018. Premlčacia doba tak začala plynúť od 21.04.2018 a uplynula dňa 21.04.2021. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu na súd dňa 26.05.2021, nárok žalobcu je v celosti premlčaný.

11. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili na tunajšom súde dňa 01.02.2022 a dňa 23.03.2022. Na pojednávaniach nebol prítomný právny zástupca žalobcu a tiež ani žalobca, pričom obaja ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti. Na pojednávaní bola prítomná právna zástupkyňa žalovaného. Po vykonanom dokazovaní súd na pojednávaní dňa 23.03.2022 vyhlásil rozsudok.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.05.2017, predžalobnou upomienkou a dokladom o jej doručovaní žalovanému, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018, prehľadom splátok a úhrad, notárskou zápisnicou o zlúčení CFH s nástupnickými spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., listinnými dôkazmi o postúpení pohľadávky na žalobcu vrátane oznámenia o postúpení pohľadávky, písomnými vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu, prednesmi právnej zástupkyne žalovaného na pojednávaniach a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov.

13. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaniach zotrvala na doterajšej argumentácii, pričom namietala, že nebolo preukázané, aby žalobca skúmal bonitu žalovaného. Ak žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený úver zosplatiť s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Ak teda nebol oprávnený úver zosplatiť, žalobca nepostúpil splatnú pohľadávku, a preto ako banka nedodrжал stanovený postup, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

14. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že právny predchodca žalobcu spol. CFH uzavrel so žalovaným dňa 26.05.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 44,89 Eur v počte splátok 120, pri ročnej úrokovej sadzbe 19,62 %, RPMN 19,62 %, odplatom 19,62 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 19,62 %, priemernou hodnotou RPMN 12,95 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 2.886,80 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 5.386,80 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2017 a ďalšie splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 20.05.2027. Doba trvania zmluvy bola dojednaná do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy.

15. Podľa Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu CFH so spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB leasing, a.s., a to tak, že CFH zanikla a nástupníckymi spoločnosťami sa stali VÚB, a.s., a VÚB leasing, a.s. Z označenej notárskej zápisnice, časti nazvanej „PROJEKT ROZDELENIA ZLÚČENÍM“, časti 3. Predmet projektu, bodu 3.3 písm. a) a b) vyplýva, že VÚB leasing, a.s. bude pokračovať v produkte QCar a produkte Triangel - splátkový predaj zanikajúcej spoločnosti. Podľa bodu 3.4. v prevádzkovaní Ostatného podnikania bude pokračovať VÚB, a.s.

16. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a následnej žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.11.2021 adresovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu, postupcu (VÚB, a.s.) aktuálnemu žalobcovi, bola na žalobcu ako postupníka postúpená pohľadávka aj voči žalovanému, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25.11.2021.

17. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného súd zistil, že žalovaný zo zmluvy č. 6258272 uhradil v prospech právneho predchodcu žalobcu celkovo sumu 783,27 Eur. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 19.10.2018. Splátka bola predpísaná v sume 44,89 Eur a od 19.06.2017 do 11.04.2018 žalovaný uhradil celkovo sumu 550,00 Eur, t.j. 11 x 50,00 Eur. Z toho vyplýva, že žalovaný zaplatil 12 x predpísanú splátku v sume 44,89 Eur. Ak prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2017, v poradí 12. splátku zaplatil za mesiac máj 2018 v sume 44,89 Eur.

18. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.08.2018 banka upozornila žalovaného na nedoplatok na splátkach vo výške 123,35 Eur a zároveň ho informovala, že v prípade, ak do 05.10.2018 neuhradí splátku splatnú v mesiaci 06/2018, bude oprávnená úver zosplatiť. Predžalobnú upomienku si žalovaný neprevzal v odbernej lehote.

19. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018 banka oznámila žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. 8550504407 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, keďže dlžné splátky neuhradil v stanovenej lehote. Výška dlhu predstavovala sumu 2.557,24 Eur. Žalobca nepredložil do konania dôkazy o doručovaní tejto písomnosti žalovanému.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 26.05.2017 (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“ aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery

a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

25. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z., Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“) v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

37. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

38. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

39. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 50,00 Eur s prísl. s odôvodnením, že žalovaný vykonal dňa 11.10.2021 úhradu v sume 30,00 Eur a dňa 21.12.2021 úhradu v sume 20,00 Eur. Keďže žalobca vzal žalobu v tejto časti späť a žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, súd konanie v tejto časti zastavil tak, ako vyplýva z výroku I. tohto rozsudku.

40. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi spoločnosťou CFH a žalovaným bol založený záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.05.2017, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému úver vo výške 2.500,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 44,89 Eur v počte splátok 120, pri ročnej úrokovej sadzbe 19,62 %, RPMN 19,62 %, odplatom 19,62 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 19,62 %, priemernou hodnotou RPMN 12,95 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 2.886,80 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 5.386,80 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2017 a ďalšie splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 20.05.2027. Doba trvania zmluvy bola dojednaná do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy.

41. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom dokladu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

42. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný zo zmluvy č. 6258272 uhradil v prospech právneho predchodcu žalobcu celkovo sumu 783,27 Eur. Súd mal tiež preukázané, že dojednaná výška mesačnej splátky predstavovala 44,89 Eur a od 19.06.2017 do 11.04.2018 žalovaný uhradil celkovo sumu 550,00 Eur, t.j. 11 x 50,00 Eur. Z toho vyplýva, že žalovaný zaplatil 12 x predpísanú splátku v sume 44,89 Eur. Ak prvá splátka bola splatná dňa 20.06.2017, v poradí 12. splátku zaplatil za mesiac máj 2018 v sume 44,89 Eur. Žalobca tvrdil, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru dňa 19.10.2018 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.06.2018. Toto tvrdenie rozporoval žalovaný. V tejto súvislosti súd dodáva, že právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nemusí byť upravené priamo v texte zmluvy, postačuje, ak je uvedené v obchodných podmienkach, na ktoré zmluva výslovne odkazuje, a súčasne je zmluva podpísaná, avšak tieto obchodné podmienky musia byť spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známe alebo sú k návrhu zmluvy priložené, a to v okamihu akceptácie zmluvy.

43. Súd mal preukázané, že v čl. VII. Zmluvné podmienky, bod 10., ods. 10.2., zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.05.2017 bola dojednaná možnosť zosplatenia úveru. Na možnosť zosplatenia úveru banka upozornila aj žalovaného predžalobnou upomienkou zo dňa 26.08.2018 a upozornila ho na nedoplatok na splátkach vo výške 123,35 Eur. Tiež ho informovala o neuhradení splátky splatnej za mesiac jún 2018. Súd mal preukázané, že táto listina sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného, ale žalovaný si ju neprevzal v odbernej lehote.

44. Okrem toho, že oprávnenie úver zosplatiť je na veriteľovi a tiež je na ňom, pre nesplnenie ktorej splátky toto právo využije, v danom prípade je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.06.2018. Žaloba bola súdu doručená dňa 26.05.2021, čo znamená, že žalobca si uplatnil nárok v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula v júni 2021, a teda jeho nárok nie je premlčaný (to všetko za predpokladu riadneho zosplatenia úveru).

45. Súd sa ďalej zaoberal tvrdením žalovaného, že žalobca pred uzavretím zmluvy riadne neskúmal jeho bonitu, a teda nekonal s odbornou starostlivosťou, čo má za následok, že nemohol žiadať jednorazové zaplatenie úveru. Ak teda úver nebol riadne zosplatený, právny predchodca žalobcu nemohol pohľadávku platne postúpiť na žalobcu, a preto podľa žalovaného nemá žalobca aktívnu vecnú legitímáciu.

46. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strany sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

47. Súd konštatuje, že žalobcu vyzval na preukázanie odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného. Žalobca súdu nepredložil žiadne listinné dôkazy o tom, že bonitu skúmal. Uspokojil sa len s údajmi poskytnutými zo strany žalovaného o tom, že je rozvedený, býva u rodičov a má stredoškolské vzdelanie. Ide o údaje vyplývajúce z čl. I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd nemal preukázané, aby právny predchodca žalobcu skúmal výdavky spotrebiteľa alebo aby prihliadol na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tým mal súd preukázané hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu žalovaného s odbornou starostlivosťou. Bez zohľadnenia príjmov a rovnako aj výdavkov podľa názoru súdu veriteľ nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu žalovaného. Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Skúmanie bonity žalovaného zo strany veriteľa je potrebné považovať za značne formalistické (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/136/2019).

48. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie splňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

49. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020 vyplýva aj uvedené: „Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.“

50. Keďže žalobca hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., je potrebné považovať úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.05.2017 za bezúročný a bez poplatkov a rovnako je potrebné konštatovať, že právny predchodca žalobcu nemohol žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Aj napriek tomu právny predchodca žalobcu - banka Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018 informovala žalovaného o tom, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Žalobca nepreukázal, aby sa táto písomnosť dostala do dispozičnej sféry žalovaného, keďže k uvedenému nepripojil žiaden listinný dôkaz.

51. Zosplatnenie tvrdené žalobcom súd nemal za platné. Nedôsledné skúmanie bonity dlžníka spôsobilo aj dôsledok vyplývajúci z § 11 ods. 2 vety prvej zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to ten, že nie je možné úver predčasne zosplatiť. Právny úkon žalobcu o zosplatnení je preto v rozpore s týmto ustanovením a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že oznámenie o predčasnej splatnosti úveru sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Bez preukázaného doručenia takéhoto oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru žalovaný nemohol o ňom vedieť a poznať výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru.

52. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupcom pohľadávky bola Všeobecná úverová banka, a.s., a teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt. V tejto súvislosti súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

53. Súd dodáva, že výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Žalobca do konania predložil predžalobnú upomienku zo dňa 26.08.2018. Pri tejto preukázal jej odoslanie do dispozičnej sféry žalovaného. Túto predžalobnú upomienku však nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tá žalovaného upozorňovala na splatnú a nezaplatenú pohľadávku len vo výške 123,55 Eur. Súd zastáva

názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Žalobca hodnoverne nepreukázal, keďže nepredložil dôkaz o doručovaní minimálne oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (v ktorom žalovaného vyzval na úhradu celkového dlhu vo výške 2.557,24 Eur), aby žalovaného vyzval spôsobom, ktorý predpokladá zákon o bankách v § 92 ods. 8. Žalobca teda nepreukázal, že jeho právny predchodca dodržal podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

54. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd konštatoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

55. Súd dodáva, že vzhľadom na to, že žalobca a ani jeho právny predchodca nepreukázali doručenie, resp. aspoň zasielanie Oznámenia o predčasnom zosplatnení poskytnutého úveru žalovanému, nemožno dospieť k záveru o platnom predčasnom zosplatnení úveru. Ak teda nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. tak nemohla byť spôsobilá pohľadávka.

56. Z uvedených dôvodov sa súd nestotožnil s názorovou argumentáciou žalobcu, ktorý v súvislosti so zosplatnením úveru a jeho deklaratórnymi účinkami poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici.

57. Súd považuje za potrebné dodať, že ak v priebehu konania pripustil, aby na miesto žalobcu vstúpil aktuálny žalobca, posudzoval postúpenie pohľadávky z hľadiska formálnych predpokladov. Skúmanie materiálnej stránky platného postúpenia bankovej pohľadávky súd skúmal v súvislosti so samotným uplatneným nárokom žalobcu, čoho dôsledkom bolo zamietnutie žaloby.

58. Žalobca v priebehu konania tiež namietal, že žalovaný nerozporoval postúpenie pohľadávky banky. Súd v tejto súvislosti poukazuje na argumentáciu žalovaného obsiahnutú v jeho vyjadrení doručenom súdu dňa 02.02.2022, v ktorej uvedenú skutočnosť namietal. Predmetné vyjadrenie žalovaného bolo zaslané právnenému zástupcovi žalobcu a bolo mu doručené dňa 09.02.2022. Z tohto pohľadu je námietka žalobcu irelevantná.

59. Vychádzajúc z uvedeného súd žalobu po čiastočnom zastavení konania v prevyšujúcej časti zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom spore.

60. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorých (i) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, (ii) ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Aj keď žalobca vzal žalobu v časti späť z dôvodu čiastočného plnenia žalovaného, podľa názoru súdu žalovaný procesne nezavinil čiastočné zastavenie konania, keďže bez ohľadu na to súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. S poukazom na zamietnutie žaloby, ako aj s poukazom na to, že žalovaný nezavinil zastavenie konania, bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu súd voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %).

61. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

62. Súd zároveň dodáva, že v danom spore nezistil okolnosti vyvolávajúce potrebu aplikácie § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd výnimočne z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania neprizná. Súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by opodstatňovali potrebu odkloniť sa v otázke náhrady trov konania od zásady zodpovednosti za výsledok v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie

súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.